

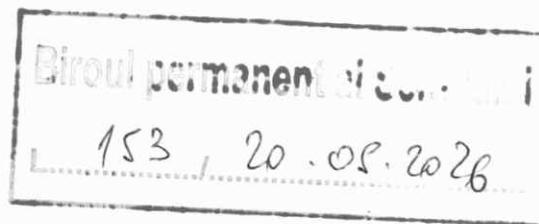
PARLAMENTUL ROMÂNIEI
SENAT

Comisia pentru administrație publică

Nr. XXX/188/28.04.2026

Comisia pentru constituționalitate

Nr. LXVIII/1961/19.05.2026

RAPORT COMUN

asupra **Legii pentru completarea Legii nr.267/2008 privind unele măsuri speciale pentru reglementarea avansului rest de justificat și pentru efectuarea recepției în fază unică a lucrărilor de construcții și a instalațiilor aferente acestora la obiectivul de investiții Palatul Parlamentului, precum și pentru reglementarea unor măsuri cu privire la administrarea imobilului "Palatul Parlamentului",**
ca urmare a Deciziei Curții Constituționale nr. 93/2026

(L153/2025)

În temeiul art. 147 alin. (2) din Legea fundamentală, în conformitate cu prevederile art. 156 alin.(1) și (2) din Regulamentul Senatului, republicat, **Comisia pentru constituționalitate și Comisia pentru administrație publică**, prin adresa **L153/2025** din 7 aprilie 2026, **au fost sesizate în procedura reexaminării**, de către Biroul permanent al Senatului, în vederea elaborării raportului comun *asupra Legii pentru completarea Legii nr.267/2008 privind unele măsuri speciale pentru reglementarea avansului rest de justificat și pentru efectuarea recepției în fază unică a lucrărilor de construcții și a instalațiilor aferente acestora la obiectivul de investiții Palatul Parlamentului, precum și pentru reglementarea unor măsuri cu privire la administrarea imobilului "Palatul Parlamentului", ca urmare a Deciziei Curții Constituționale nr. 93 din 4 februarie 2026* publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I nr. 271 din 3 aprilie 2026.

Inițiatorii au urmărit completarea Legii nr.267/2008 privind unele măsuri speciale pentru reglementarea avansului rest de justificat și pentru efectuarea recepției în fază unică a lucrărilor de construcții și a instalațiilor aferente acestora la obiectivul de investiții Palatul Parlamentului, precum și pentru reglementarea unor măsuri cu privire la administrarea imobilului „Palatul Parlamentului”, prin introducerea unor prevederi referitoare la înființarea unui Registru Electronic al Persoanelor cu Interdicție de Acces în Palatul Parlamentului.

În ședințele separate din 28 aprilie și 19 mai 2026, **membrii comisiilor au hotărât**, cu majoritatea voturilor senatorilor prezenți, **să adopte un raport comun de respingere a Legii pentru completarea Legii nr.267/2008 privind unele măsuri speciale pentru reglementarea avansului rest de justificat și pentru efectuarea recepției în fază unică a lucrărilor de construcții și a instalațiilor aferente acestora la obiectivul de investiții Palatul Parlamentului, precum și pentru reglementarea unor măsuri cu privire la administrarea imobilului "Palatul Parlamentului".**

În data de 4 iulie 2025, 28 de senatori aparținând Grupului parlamentar al Alianței pentru Unirea Românilor au înaintat o sesizare de neconstituționalitate. În motivarea sesizării, autorii susțin că actul normativ astfel cum a fost adoptat "nu îndeplinește exigențele de calitate a legii, prevăzute de art. 1 alin. (5) din Constituție, în componenta privind previzibilitatea legii. Această cerință a fost dezvoltată în principal pe cale jurisprudențială ca un principiu esențial al ordinii juridice de drept național și de drept european și impune legiuitorului redactarea legii cu suficientă precizie, încât să permită oricărei persoane să o înțeleagă, să i se conformeze și să fie capabilă să prevadă consecințele respectării sau nerespectării ei. Dispozițiile art. 12¹-12⁸ din Legea nr. 267/2008, nou-introduse prin legea supusă controlului de constituționalitate, care se referă, în esență, la drepturi ale persoanei, nesocotesc regulile stabilite prin art. 8 alin. (4) teza întâi, art. 36 alin. (1) și art. 14 alin. (2) din Legea nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative, deoarece nu au nicio legătură tematică sau din perspectiva dreptului material cu obiectul de reglementare al Legii nr. 267/2008, care vizează unele măsuri speciale pentru reglementarea avansului rest de justificat și pentru efectuarea recepției în fază unică a lucrărilor de construcții și a instalațiilor aferente acestora la obiectivul de investiții Palatul Parlamentului, precum și pentru reglementarea unor măsuri cu privire la administrarea imobilului "Palatul Parlamentului", aceste măsuri având caracterul unor activități economico-financiare, de construcții, de investiții, fiscale. Așadar, noile dispoziții, care vizează înființarea unui registru al cărui scop este cel de a restrânge/anula drepturile unor persoane, nu se subsumează măsurilor legale deja în vigoare reglementate de Legea nr. 267/2008, nici măcar sub aspectul caracterului administrativ al acestor măsuri. Această inadverență a fost sesizată și prin avizul emis de Consiliul Legislativ, alături de lipsa de coerență lingvistică și juridică a textului de lege propus spre adoptare."

Autorul sesizării mai arată că legea trimisă la promulgare "contravine și prevederilor art. 15 alin. (1), ale art. 21 alin. (1) și (3) din Constituție, precum și celor ale art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, referitoare la accesul liber la justiție și dreptul la un proces echitabil. Astfel, procedura prin care este interzis accesul în Palatul Parlamentului persoanei înscrise în Registru este una aleatorie și subiectivă, împiedicând accesul liber la justiție al persoanei vizate. Dispozițiile art. 124 interzic accesul în Parlament oricărei persoane, indiferent că este angajat, vizitator, senator sau deputat, pentru o perioadă cuprinsă între o lună și 24 de luni, fără a fi prevăzute motive sau criterii pentru stabilirea unei durate mai mici sau mai mari a acestei interdicții, aceasta fiind lăsată la aprecierea pur subiectivă a celui care dispune aplicarea legii. Întrucât nu are la bază o procedură administrativă sau judiciară, ci liberul arbitru al unei persoane nedefinite nici ea clar, neechivoc, prin legea adoptată se vorbește doar despre faptul că interdicția se aplică la sesizarea administratorului fiecărei autorități. Totodată, dispozițiile art. 12⁸ prevăd obligația administratorului care a înscris o interdicție în Registru să o comunice de îndată celorlalți administratori, fără a exista însă și obligația comunicării aceleiași interdicții și către persoanele afectate. Legea nu cuprinde termene pentru comunicare și nici termene pentru a ataca sancțiunea aplicată, devenind astfel imposibil de contestat în vreo procedură prealabilă administrativă sau judiciară. Cei vizați de respectiva interdicție nu au acces la Registru și nici la motivarea aplicării acestei sancțiuni, al cărei temei juridic nu apare în lege, astfel că persoanele interesate nu au pârghii pentru a-și exercita accesul liber la justiție și dreptul la apărare."

Prin **Decizia Curții Constituționale nr.93 din 4 februarie 2026, Curtea Constituțională:**

1. a admis obiecția de neconstituționalitate și a constatat că soluția legislativă prevăzută la art. 12⁴ din Legea pentru completarea Legii nr. 267/2008 privind unele măsuri speciale pentru reglementarea avansului rest de justificat și pentru efectuarea recepției în fază unică a lucrărilor de construcții și a instalațiilor aferente acestora la obiectivul de investiții Palatul Parlamentului, precum și pentru reglementarea unor măsuri cu privire la administrarea imobilului "Palatul Parlamentului", care instituie interdicția de acces în incinta Palatului Parlamentului, este neconstituțională în măsura în care nu este însoțită de garanții și criterii obiective de apreciere pentru aplicarea justă și proporțională.

2. a respins, ca neîntemeiată, obiecția de neconstituționalitate și a constatat că Legea pentru completarea Legii nr. 267/2008 privind unele măsuri speciale pentru reglementarea avansului rest de justificat și pentru efectuarea recepției în fază unică a lucrărilor de construcții și a instalațiilor aferente acestora la obiectivul de investiții Palatul Parlamentului, precum și pentru reglementarea unor măsuri cu privire la administrarea imobilului "Palatul Parlamentului", în ansamblul său, precum și celelalte dispoziții ale legii criticate sunt constituționale în raport cu criticile de neconstituționalitate formulate.

Prin Decizia nr. 93/2026, Curtea a reținut că "legea criticată nu distinge între categoriile de destinatari ai interdicției de acces în incinta Palatului Parlamentului. Astfel, subiecții activi ai acestei interdicții pot aparține unor categorii de persoane cu statut diferit, cum ar fi parlamentari, diplomați, alți demnitari sau persoane invitate oficial la diferite activități desfășurate în incinta Palatului Parlamentului, personalul angajat al instituțiilor publice cu sediul în Palatul Parlamentului, reprezentanți ai mass-mediei, vizitatori, astfel că din această perspectivă se poate ridica problema efectelor juridice pe care această interdicție de acces în spațiul menționat le-ar avea asupra altor categorii de raporturi juridice în care persoanele vizate au calitatea de părți, raporturi juridice care nu constituie însă obiectul de reglementare al Legii nr. 267/2008. **Din această perspectivă intrinsecă și făcând abstracție de faptul că aceste legi vizează perimetrul Palatului Parlamentului, dispozițiile adoptate prin legea criticată ar fi putut face obiectul unui act normativ de sine stătător, care să evidențieze prin propriul titlu obiectul specific de reglementare și care să stabilească distinct efectele juridice ale interdicției de acces pentru fiecare categorie de destinatari ai legii, cel puțin prin trimitere la legislația aplicabilă acestora.** Deși pare dificil ca, în lipsa unor astfel de precizări, să se dea eficiență practică soluției legislative care vizează, în esență, aplicarea unei interdicții de acces în imobilul "Palatul Parlamentului" care se răsfrânge în mod diferit asupra unor categorii variate de persoane, Curtea reține că legea examinată respectă principiul unicității de reglementare cel puțin la nivel formal, astfel că nu poate reține încălcarea art. 1 alin. (5) din Constituție din această perspectivă. [...]

Referitor la pretinsa ambiguitate a expresiei "comportament agresiv fizic sau verbal", Curtea reține că aceasta este una generică și că are un înțeles obișnuit. Cât privește modalitățile de manifestare a acestui tip de comportament, Curtea observă că legiuitorul a oferit detalii doar cu privire la comportamentul agresiv verbal, care se poate realiza, exemplificativ, prin utilizarea de "cuvinte jignitoare, injurii, invective", fără a exemplifica însă și modalități de realizare a unui comportament agresiv fizic. Or, pentru a se evita aplicarea abuzivă a interdicției de acces, este necesar ca și intensitatea

comportamentului agresiv fizic sancționabil să fie precizată, prin raportare la gravitatea acestuia și la consecințele produse fie asupra persoanelor, fie asupra bunurilor. Este adevărat că legea sancționează și distrugerea de bunuri aflate în patrimoniul Parlamentului, acțiune ce reprezintă, în sine, un comportament agresiv fizic, însă acesta din urmă vizează protecția persoanelor, și nu a bunurilor, astfel că este nevoie de precizări suplimentare în acest sens.[...]

Curtea mai reține, față de criticile formulate, că dispozițiile art. 12⁴ din legea criticată, prin care se reglementează substanța interdicției de acces în incinta Palatului Parlamentului, dincolo de faptul că nu graduează perioada de aplicare a interdicției în funcție de anumite criterii obiectiv stabilite, nu conține nicio referire la existența vreunei căi de atac puse la dispoziția persoanei vizate, ceea ce contravine art. 21 alin. (1) și (3) din Constituție. Întrucât actul juridic de aplicare a interdicției de acces emană de la administratorii imobilului "Palatul Parlamentului", prin Biroul permanent al Camerei Deputaților, Biroul permanent al Senatului și ministrul dezvoltării, lucrărilor publice și administrației, se deduce că actul sancționator nu poate avea decât natura unui act administrativ cu caracter individual. În aceste condiții, legea criticată nu precizează dacă și în ce măsură actul juridic în discuție se supune unui control ierarhic interior (recurs grațios), dacă este aplicabilă regula specifică actelor administrative de exercitare a controlului judecătoresc pe calea contenciosului administrativ sau dacă, dimpotrivă, este aplicabilă teza cuprinsă în art. 126 alin. (6) din Constituție, în temeiul căreia sunt excluse de la controlul judecătoresc actele administrative care privesc raporturile cu Parlamentul. În acest sens, Curtea amintește că, în materie disciplinară, Legea nr. 96/2006 prevede contestația drept cale de atac internă adresată spre soluționare plenului Camerei din care face parte senatorul sau deputatul în cauză, pentru ca apoi hotărârea plenului Camerei, respectiv a plenului Camerelor reunite să poată fi atacată la Curtea Constituțională pentru verificarea legalității măsurii aplicate (art. 54)."

Curtea Constituțională a arătat că această lege, în arhitectura sa actuală, conține deficiențe esențiale: lipsa criteriilor clare de aplicare, riscul arbitrariului administrativ, absența garanțiilor procedurale și insuficienta protecție a drepturilor fundamentale.

Având în vedere considerentele reținute de Curtea Constituțională prin Decizia nr. 93/2026, precum și specificul raporturilor juridice vizate, membrii celor două comisii consideră că se impune concluzia că stabilirea criteriilor, condițiilor și garanțiilor privind aplicarea interdicției de acces în cazul parlamentarilor trebuie realizată prioritar prin regulamentele Camerei Deputaților și Senatului, iar nu printr-o lege având ca obiect administrarea imobilului Palatul Parlamentului. Curtea a evidențiat existența unui cadru normativ distinct și deja consolidat în materia conduitei și disciplinei parlamentare, reprezentat de Legea nr. 96/2006 privind Statutul deputaților și senatorilor, regulamentele parlamentare și Codul de conduită al parlamentarilor, acte care decurg direct din autonomia regulamentară consacrată de art. 64 din Constituție. Or, în măsura în care interdicția analizată afectează exercitarea mandatului parlamentar, accesul la spațiile de lucru parlamentare ori participarea la activitățile Camerelor, garanțiile privind individualizarea măsurii, procedura aplicării, dreptul la apărare și controlul intern trebuie integrate în mecanismele proprii de disciplină parlamentară, aflate sub autoritatea exclusivă a fiecărei Camere. În plus, Curtea a subliniat că limitarea accesului în incinta Palatului Parlamentului constituie o ingerință asupra libertății de circulație, ceea ce impune reglementarea unor criterii clare, previzibile și proporționale, adaptate diversității destinatarilor normei. O asemenea reglementare nu poate fi realizată adecvat printr-o lege care are ca obiect principal

administrarea unui imobil, ci reclamă un cadru normativ distinct, corelat cu statutul constituțional al parlamentarilor și cu exigențele autonomiei parlamentare.

Scopul legitim al asigurării ordinii și securității în Palatul Parlamentului nu poate fi realizat prin norme insuficient determinate ori prin mecanisme administrative susceptibile de arbitrar. Respectarea deciziilor Curții Constituționale impune o intervenție legislativă riguroasă și completă. Dacă sfera destinatarii include deputați sau senatori, fără reglementare distinctă, legea permite ca exercitarea mandatului parlamentar să fie afectată prin act administrativ emis de structuri tehnice, Secretariatul general și Birourile permanente ale celor două Camere ale Parlamentului.

În acest sens, Comisiile apreciază că aceste intervenții depășesc sfera reexaminării dispozițiilor actuale punctuale și echivalează, în substanță, cu elaborarea unei noi reglementări.

Respingerea prezentei legi nu exclude reglementarea ulterioară a domeniului, ci creează premisele inițierii unui nou proiect legislativ, construit ab initio în acord cu standardele constituționale stabilite de Curtea Constituțională prin Decizia nr.93/2026.

În conformitate cu prevederile alin.(4) al art.147 din Constituție, deciziile Curții Constituționale sunt general obligatorii și au putere numai pentru viitor, de la data publicării lor în Monitorul Oficial al României.

În consecință, Comisia pentru administrație publică și Comisia pentru constituționalitate **supun spre dezbateră, plenului Senatului**, prezentul raport **comun de respingere a Legii** pentru completarea Legii nr.267/2008 privind unele măsuri speciale pentru reglementarea avansului rest de justificat și pentru efectuarea recepției în fază unică a lucrărilor de construcții și a instalațiilor aferente acestora la obiectivul de investiții Palatul Parlamentului, precum și pentru reglementarea unor măsuri cu privire la administrarea imobilului "Palatul Parlamentului.

În raport cu obiectul de reglementare, legea aflată în procedura reexaminării face parte din categoria **legilor ordinare** și urmează a fi supusă votului plenului Senatului, potrivit art.76 alin.(2) din Constituția României, republicată.

Conform dispozițiilor art.75 alin.(1) din Constituția României, republicată, și ale art.92 alin.(7) pct.1 din Regulamentul Senatului, republicat, **Senatul este primă Cameră sesizată.**

Președinte,
Senator **Károly Zsolt CSÁSZÁR**

Secretar,
Senator **Ionel FLOROIU**

Președinte,
Senator **Nadia-Cosmina CERVA**

Secretar,
Senator **Corneliu NEGRU**

